

Landskap: Östergötland Upptecknat av: Gustaf Olsson.
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av: flera personer.
 Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör HÄFTE I

Statshärlan Per Johansson f. i. Tistinge

Kyrkby

Djupteguppe.

Tonstad

Oppelåf

Fjällevo kyrka

Regna kyrka

Gestbramming

Ere häring

Bosse

Nordan

Frohebackar

7.

5.

7.

8.

8.

9.

9.

10.

10.

11.

13.

13.

1590

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

FOLKMINNEN

FRÅN

NORRA ÖSTERGÖTLAND

uppteknade

sommaren

1925

år

Justaf Ohlsson.

1590

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Dessa folkminnen ha
togs in a uppdrag av styrelsen
för "Humor Och Hylle-Garallie
of Höfiske för" folkminnesförest -
ning uppteknats inom "Södra Västra
Götalands län" i mera Östergötland
under vintern 1936.

Lund, 1 maj 1936.

Gunnar Ohlsson

Här följer en del av de saker som jag har hittat om den gamla lantbrukaren och handelsmannen Per Johan Gansson från Helsinge i Risunge socken född 1841 i Tållmo socken, kom vid 30 års ålder till Regna socken och där efter till Risunge, meddelade foljande.

Myling

Per Johan Gansson var ett fortunderligt författare. Han skrev sitt första brev till sin farfar i Tållmo 1862. Denne drunknade en myling. Denne döde kunde plocka bort hjulet på vagnarna, som körde förbi, medan de varo i gång. Han kunde fåga med

Hill "Broshulle nöe" och Hälla uppn
vagnsvechn och sprek sen: "Nu får
ni åke, varf ni will a' hjulets da"
ligger, "Gusenbergs bache." Ja förga
de resande gäster det där. Men en
gång var det en kusk, som kunde
med ståltyg, och han befällde my-
lingen att "jälv hämta hjulet och
det mäste man göra".

["Broshulle nöe" kallas sen äldre
tider gränsrät mot Värke norr om
Bröskullen, varav en gård ligger i
Fällmo och en i Hällefors socken.]

[Om mylingen, Gusenbergs
bache se även samlingen för 1922,
där arbetaren Karl Johan Larsson
i Blutorp, Risinge berättar en variant
av sagnen.]

Sjuktubbe.

Nid milstolpen vid landsvägen
väster om Järden i Ind i Fällmo
fanns en sjuktubbe. Det sät ut
som ett "teskängleffis" [heggensfis],
som lypte och földe vägen långa
sträckor. De så att sjuktubben
hade en gruva på undanskogen,
och han svalde sitt gull ibland.
Falk sig det nagan enskaka gry
och fögo märke, var det var men
ingen kunde ren hitta plattan,
där gruvan var. Min far och hans
bror följde efter gryset en gång för
eft se, vad det hade fört uppeende
på nära håll, men man de kommo
mata, slöcknade gryset.

Tonter.

Denna, det fanns "kämtegubbe"
på gärdarna förr. "Då var rent rart
de ha vanna [sädana] för de drog
rikedom he husef."

Oppetståd.

"Då lunds ägor i Täljöns mark -
"dit am gärdens mårta landsnägen
skräda" han visat användt plats.
Folk van gick här den, kastade
skräj på en hög, så då rest sif.
Nedant där "Oppetståd" De, man inte
kastade på magot, så kastade ut för
en olycka.
Oppetståd fanns dock, "Kust
berg väcker vid vägen, nam från

Tjällmo går "nöderif" stat seder
om infartsvägen till huvudgården
Ölivenhult. Där skulle det även
varait en att platt färs.

Tjällmo kyrka

Där Tjällmos kyrka byggdes, ha
det ha varit något "källaktigt"
fors, varar kyrkan fick namnet.

Regna kyrka

De spände för ett par trälings-
stolar för ett åkde, och där
de stannade, byggdes nu kyrkan
i Regnaberg.

Om järnkramning.

"Vai" de var "häftigt spika", sa-
de, att de varit "järnkrammete" — "

Då var det nu att släppa ner
glo" dandé kol mellan njurarna
och kisappren och spruta ihjä gangen
för" var och en av de tre ungdomar,
som de "släppte ner kolen". Det
var jag själv med om, och jag
lyckte i det undrade trak.

Om häring.

Nam hoddle på "vilkystens" ägor; ¹⁰
och degards nacken gick amhurin
"a" bote fulgåla" [otackt värk, soss
kam på härlig] och andra spik-
dorar. Hunde även taka ejur.

Han var en gång hos min far och skulle baka en kaka, som fäst "vänk" i en höft. Kången blötte den hasesnodd och drog ambring, där halven hade ant. Under hiden lärde han magot, "am" har fått läse ut den där låta, varf halven tesa.

De hade korna att ga över stål förr, innan de slapptes in vall, för då skulle inget stöll styckas på dem.

Åtta i Basen

I Hällestads hadde de en base, nam kette Maudens. Han skulle en gong begåva en, nam kette

"Gren gråje" och som hängt sig i häcket
"ställes fad. Basen härde mer. Gren
är en liten gal" mår. Bråskulle röre.

Men vad han kette, har jag glömt.
Hon kom till Jällmo för att picka

spioner, sann klinit demda fillyro".
Här hon slog i stod hämmammen och

höjde med köppen i den fukt, han
kulle sta. Om basen slog på häst,

så gick han ställa sig och få syno"
av spionen i skallet. Om gång var en

fjur, nam rest spiskod. "Kan ni
inte sta" väne". Se han kunde genom
höller av anda slagen, så att de
inte kaffade honom utan magen
annan i stallt.

[Se vidare om bosen i nämlingen
för 1938.]

7. männdemannen.

Lantbröckaren. G.c.

Nilsen. Braskult, Göte-13

gusd beröfblad. Männen.

1590

Epp. Gestat

Glossar 1925

13

"ledsmärgjan tryter], så skar de "kors

med en kniv över knæt och rå

läste de över det andas

Ostergård.

Var "knären" slagit sig i knäna
[ledsmärgjan tryter], så skar de "kors
med en kniv över knæt och rå
läste de över det andas

Fru Signe Nilsson, Visingsö,

omkr. 40 år, berättade:

och "prohetbackar".

Om backer på landsvägen mot
om Ossunda gjord kallas "Hällyte-
kron" [Hällestadskrogen], för där
brukade bönderna från Hällestads
stanna och sätta under sina
resor från Värkoping. I den där

bäckan ska trå bänder från den
också ha kört ihjäl mig, och de
sprökte där. En backe där kallas nu
"Tuktängsbacken" eller "Sprötabacken".
Om det är den samma som den
faut nämnda, är avist.

Hämma blod.

Gare i Myrtugan, i Universitets-
mark [sydost ut, söderut] hände ha
blod att hämna. Men far blämde
ett fingeren sitt i hösterviken, att
det blödde mycket. Gasse efter-
tröcknades, och han tog med en
halshorn kring näset. Då slukade
blödet att rymma, och varken
spillades.

LUND'S UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

~~Det~~ om hushus; Melby var från Väster-
gotland, Regna socken. Nän någon
födder var glasfärskad, svecit

men in en vattenhandeck om
fördel den sedan med suspetter,
uppför hringhundet, hink och
"fötterna vandea till ganger.

"Vid Björka i Regnrocken
såg "skogern"; Kelly en fonte.

"Vid Björka i Regnrocken
såg "skogern"; Melly en fonte.

Han sag fanten hämm i rummet där han band näf, men han var näst, när han inte skulle blivnädd.

"Nogern" Melly var neder - manet på gubben Österberg, som boddle i en liten stuga vid vägen till Melly, där han håll mervaring för de vagnfårande. Stugan riktade sig även sen flera kvotar om närläggen bondgård var ryktatsian om gästgiveri.

"Jättegod" sagde Melly ager synes en jättegod, ett beg.

J. Lantbrukaren Per Adalz
Person a "fåmmeförns" ägor som
är nära 85 år och alltid bott
denna by, Risinge, Hamnbyg
medans tående.

LUNDs UNIVERSITETs
FOLKMINNESARKIV
Skamma bössar

De kunde skamma en böss
om "di slog te en skif" i pipa.

Dävid sa de: "Ta å skjut nu
mä" bista, ska du få si va du
får". Det gick inte att hoppa rätt
men, då gjorde de, "mä di va even-
sjuke på varande"

En skämde basta går till
Västra och där tar rigen, om man
skavar ai litet är en silverfang

och laggen i förlad dringen till skottet
nämt för frihan ren.

Den som var sig i lag med
skogsfjungfuru kunde mygta den
om hade han.

Eft annat nätt att ha en
skönd borta bra van att läggat tis
av blad ur bilken i förlad dringen.

Rysarna

På skogen till Härnösand
Ris sngle ska det finnas en grana,
som är igmlagd med skeplankar.
Det var, men ryssarna var vid tme-
ny kyrka [Cristi d.] och hade den till
stall, var granan varit igmlagd,

ta" rytmna ej skulle fa" tag i den.
Men gurvan kommer fram igen,
mär det intäffat i messfall i

Risinge kyrka och man en fröken
klin agee till off."
Klänning

"När ryttarna var hä" hackett,
varade folket. Risinge hörde sin
kyrklocka för att dämpa fiendet,
ta att frienden ej skulle vägledes
därav.

På ett ställe var det en
unge som byggde och var ej
ryssarna, så att de inte kände
eld, och på ett annat skulle
vara en gurvan, att vägen var
full av krig folk längre fram.
Därfa vände ryttarna och drogo
bort.

Povaren Waller.

"Jämvärke" körer "kallas de broar
nam ga" över smalaste delen av Väfs-
njan [i Bisunge] där även en bilen o-
går överfarten lättare. Det är ett par
km. nyttigt att väftsbyr. Det är ett par
mårteter ligger Wallersberg, där
norraen Waller skulle ha bott, i en
gratta. Denne gick till en hustru,
Väftsbyr, när mannen var borta.
Men hunden strällades, att modern
höngde ut något sitt skynke, men
Wallter skulle komma. Då såde
mannen att huset him, att han skulle
lägga i matsäck, för han annade
sig att staden. Men han far bara
till Batterby nördt, intill det, och
så sköt han Wallter.

"Taterestan" / Tatterestaden]
 kallas en del små stugar som
 ligg "nara" Österängen, "astrå"
 "gården", "lannetorp".

Flunderar

Om man smörjer mossen på
 jaktkunden med fetts, så kommer
 de inte språna näget.

Oppian

I trakten omkring Höövik
 Risinge gingo de med oppian
 från annan dag jul på morgonen.
 De hade ett hjul, som var kläff

med präpper och innuti var det fias.

Det var sann ett "längrockehjul"

[längrock kallas den sorts spinrock,

som man sätter i en "längghjul".] Vi såde

ett mycket stort mängghjul.] Vi såde

gick med sängman i gårdsan, stegade

de utanför och gjorde en visa, som

söngde: "Hoffan, vad en stillestång.

Han vattnar mina fäder hem, allt

för den givna sängana." Ja va det

ett lycke om, att det fanns "trän-

rin" a ingen tank och många fler

wesser, som jag glömmt. Umgdomen

trigga ihop tränvin, ost och klo

och annat, matlag, men de gjorde

med sängman, och sen hällo de

en fest in hiel efterut. Då hälls

det "jultans", och det som triggs

ihop förtödes

— — —

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På "Kästra Markets" skog: Regn

Nocken var det en grubbe och nagra
prajkar, som vore ute en matf
från att spjuta fåder. Närde lago
och väktade under den mörka
delen av matten, kom skogsfur
fram och bläste i grubbens böna
men plöckade under prajkarnas
bässer. På morgonen hundre st
grubben spjutat 3 fåder, men
prajkarna fingo inte sif sw.

Trollkneven.

"Vid sköllet. Främmande nä Barnd-
nappens ägor i Risunge trodde en gubbe,
som kunde kalla. Han hade en kniv,
som han kalla med, man då varit
magot hällkatt nö manneker
eller dvin. En gung spickade han
hem en annan efter kniven, men
denne andre kunde knappt få kni-
ven att förga med, och han reste
hälla häft, den, från att den inte
skulle gå i från hanom. Ibland
var försuren att den ande, och
det var snart, man ham skulle då
Mysten.

"Tantarsali" kalla de en mystig.

ram sprang omkring vid Måsjön.
Regna sörkem. Han drev omkring
dén och skrek om männen. Det
var
gården efter en barnunge, som de

fagitt ar daga.

Tante

LUDVIG LUND
FOLKMINNESARKIV

Nic gärden Tantpet i Risinge
hade de förr en tante. En jul-
afton kostade han sig en dräg,
ram han inte tyckte om. Han
kastade ut hansem från drägen
stacken.

De talade om att de varde
ett gröt till fämkarna om
julafonden.

De talade om att de varde rath

Regna kyrka.

Först skulle de legga Regna kyrka vid Knäppan. Men så fögade och sprände för ett "van förlingsstötter för ett ök, och de stannade, där kyrkan nu står. Där ska ju ha växt en skravskansare. ["skravskia = skravtham?]

En kyrkoklocka skulle engång ha samlats i tornet och tilltakats men Regnaren [en ej dövintill], och de ha sett den mest raffnet.

"Gåsarna brukade sitt på kyrkorummen för att upphöja till tornet för att ta ur fettet hing klockorna, nam de använde att smöja sig

med, när de föro till Blåkulla
och kom till Skans son.

"Risinge heter Bengt och kallas
"Träskel, Träskyr". De var att
Skam var för till honom. Skan
gjorde många illdåd. En gång
slog han sig in i västgötaknalle,
tog penningarna och reste in liket
i en mila bland neder. Många
andra brott begick han och hängde
sig till spist. Det kallas det "Gim-
lacken [lind]", där han hängde ifr.
Bosse [nackaren] skar ned honom
och begravarde honom i en mossé
vid mera än den av sjön Öst-
Tricket nära skälet Skansstugan.

Den kallas "Kvarnsta-mäsen". Men
Mycket ville inte ligga stilla efter
döden utan hittan vände sig i
graven. Da sa bosen: "Will du
inte sitta på himmelskejt, så
ska du följa [sä]lje litte på Bla-
kulle." Gå slog han en ekspiale
genom hiskan och liket förflytt
det skulle ligga stilla.

[Jämför vid 347]

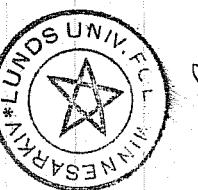
Trollkarling

of ommersmäset, ett ställe,
skedevi socken sär sydväst om
Rejmyre glastubuk men alldeles
vid gränsen till Risunge, bodde
fan en trollkarling, som alltid
höllades hemma i gammersmäset.

Värnare åt Reijmyre till en in hälla
i den s. k. lille hagen, som minnes ej
moro. "Nändeln" därför gråvde
herski med plage och andra naker,
som han tog av barn, namn hade
engelska sjukan. Det var för att
baka dem, som han gjorde nu.

Fru Hilda Johansson,
i gården Småret, Lammetsby.

hade här:

Det var "Digerdöden".

Under digerdöden skulle här
i frakta folket dit ut, men
vid lammetsby brätsig ren

en förmö, som tog upp åkiamagneten.

Ikhatt.

"Själv ej syn kläder i Röringe snall
folk från det närlägna. Band
sätter ha satt mer en hittfel med
trängar i under afled tider. Sen
varf den inte ryttaren. Där även
hoppas nu ett lyx ankommer från
vattenytan.

En ledarie:

"J" Lammekarp var död fram en
hande, namn had end under 7 år
till, att hans granne skulle bliiva
blind. Då "J" kände en stor båtham,
och, "J" e död blev grannen blind.

3
1
1
1
1
1

14

Sprochen

I Svartralleskogen på berget

Hamlehägsklinton mordräst om typ
Lämmekorfta skall detta finnas i "Hö-

grytter, och den "spökar" det.

LUNDs UNIVERSITETSS
BIBLIOTEK FÖR MINNESMÅN

Dear Mr. and Mrs. John D. Edwards, G. H. Longfellow

Hansson, Malmö, Risingsle

Om gården Målstorp

Gördö Malarp ligger gärna

obedant, men särskilt mellan
Målsgården och den lilla Kärsöfjärden.

gålen och mera sjan Ost-Gitter

på i liten å. Närma "destraff"
 här väg dit, men här i tiden fanns
 det ej väg alls fram till gärdet, —
 utan vägen låg nära Högsjöns
 södra strand, där en sank mure
 stängde. Närkeiden hände man
 fäktas på isen, men annars rå-
 gick det inte. Fram fäktas handet
 fram till isen, där gärdet är, hade
 man "dans" en spång ungefar
 200 m. lång över massen. Spång-
 utkastet är dedubbla skräddar
 sommernockar med vonders log
 samt ledspår för att hålla sig
 i. I ä fastmarken söder om går-
 den fanns ett "sköre" i skulj där
 vagnar och relar förvarades, och
 dessvärre många förlorades
 där spåren från gärdet, när man

skulle hära ut mägns häns. Men man
flakpledan mellan sjöarna Edgsjön
och Örträ Tjätten ryttfögs på 1860-
talet, förmådes mossen ejler körs
vid Målstaq avsevärt, och väg
började anläggas ända fram tillgen-
den.

Till Målstaq hände före s.

Fiden mycket ängar, samme
är odlade till stor del. I dessa
"ängar" funnos ej mindre än 14
små lador och läggas in höst i
för att sen hära hem om vintern
Nu finnes intet mer än 3 lador
kvar men för inte så "väntrit"
länge var var det 7.

"Bengt, Träskarp var förd
i Risunge. De så, att skam varfar
fyllde honom. "O, efterskata varf
han felageter [gjord]. Han var
trilling, men den andre var helt
luden, så den kasta modern in
i elden och hände upp. Da hörde
en röst. "Nu hämnde den allt upp
din lickske".
"Men" Bengt skulle flytta
hittil Träskarp fick han intet lov
att fara genom Träskarp by,
för han var nu illa händ. Den
för mäste han draga genam rogen
från Träskarp. Han stod och
gjorde mycket annat illa. Han

sade sig ha förmåd "ta" ve Björn
a "fornästa". Därmed menade han
medelst av stolna matravar och
annat vid Björnviken söder om
Malmöhus mä "samt mä sommers-
mä". Han reste in en västgåte
i milan, hängde sig och de slog
en håle genom kistan, men han
kvarades i en mose mä skället
Bygget på vägen mot Leijmyre.

[Se sid. 37]

UNIVERSITET
FÖR MINNESARKIV

Trollgubbar

"Jonis"; sommersmä var grubbe
at Helsingi [se sid 38] och trollgubbar
han. Han hade skyddit mot en
olast, namn han tagit ut minnen
vid matvaran, för att få god

Jäcklycka, och han kunde kalla
hitt mig vilket, så han kunde få.
skott, det. När han var död var
hans lik nästan förmått, att ett par
hästar ej förmådde dra åt sig till
kyrkogården, utan de vro alldeles
"frank" [upprättade] nedan, där de
kommo ut till strax landvägen.
Men en, namn ej älv kunde frilla
fog mya hästar, laste över beteck
och sätte, något i dem, och ren
kunde Janis, gammens nis lik
komma i ske den i kyrkogård.

Snadddiagnos.

Då en liten pojke från Ny-
rädder på Bottna ägor, Bi-
ringe varit sparkad av kamoter

"skoten", då han fick bråket,
bokades han på följande sätt.
Den grälese, som heter Johannis, ~
hjälpte präkens far att klyva
en ronn, sätta hela emellan
och dra präken igensom "affningen
gen bands i hamnen tillsammans
igen och fick växa ihop. Rönen
stod mellan Battborgs by och Björk-
torpet nära Hornsjön. Hände omkr.
1878, och rönnen stod nu var längre.

Tjällmo kyrksilver.

På "vår" gen medan. Und och und-
sja", Tjällmo skal kyrksilveret
vara "mergräft". För "amor". Sö ar
sen hände sig, att en gammal
smed, som hette "jan-Per" och
södde i en liten grå stuga under
"Göta" Gschult, var ute, skogen
och jagade. Da fick han plats
ligt syna på en stor kista av
ek, där silveret låg. Han tog
märke på platten, skålde sin
bära han och skryndde hem
för att hämta folk till hjälpe
att dra hem kistan. Men när
han fått ihop folk och skulle
ge rig "rig" stod båtten vid
infartsvägen till skogen vid det

s. k. "Gefingehället" - hället], och men
den har hysksilvet inte synt till.

Mylning

Den mylning, som huserade i
Gusenbergs bäcke, var begravd,
den s. k. "Höjkällhagen där [se sida 5]
Gusenbergs bäcke hade namn av
"skallet" Gusenbergs, namn lag alldeles
vid landsvägen rakt öster ut
från Stora Örehult. "Skallet" är
borta sen 145 år, och även "jälvä
backen" är nästan bortschakad.

Mylningen drev sitt ofog, 80 år,
till en sida, fick hållas nära längre
tiden hans levnad blivit, om han
ej blivit till mylning, då ett barn
måndades.

F. nämndem även lantbrukare
fran Öforsen, Lindero, Södergård
söcken halade om:

Lindero" gård

var för humla än sen en ty med
8 bränder och låg under Godagård
säteri [under det framna han sa
gatt nam hela Södergård "ockhöf"],
och senare fanns han i Brändet, till
det sammanslogs en gård, som O.
köpte. På den här det var 8 bränder,
hade två bränder en häst ihop allt-
ta 4 hästar, tigrn. Bränderna ägde
även vagnar och sedan o. s. v. ihop,
så att en ägde framvagnen en bok-

vagnen, en ägde "en ridan av selen
en annan den andra ridan och så en-
dan föl" undan med andra redskap.

"Värschöftet" [var "gödahelst]

är ett liket sankt kårr s. v. am-
gården. Där skall en välgjata —
kunna vara begravens torn båt —
derna, bryr slagit ihjäl och ren-
nanat.

Lund
LUDVIG HEDBERG
Skatt
LUDVIG HEDBERG
LUDVIG HEDBERG
LUDVIG HEDBERG

LUND UNIVERSEITETS
FOLKMINNESARKIV

I hagen "Frövängen" mordat

om gården är en rund kulle
[klad många andra] av sten och
jord. Den är det gräf", Den har
benämningen "Silvergrubben", och
det skall vara en skatt ned-
satt; den, och det har lyft där.

Kondottam Braskhult, gods-
gård öf "ett långsträckt berg, som
kallas "Friggeberget". Där bodde ~
skogsrädet "Friggebergsfrua" [läger
"över varit bengra. Hon hade en
släkting, som kallades Tegels-
faster och bodde i Tegelbergen
på Viskhult mark söder ut. ~
Viskhult dog i hande, och hans
änka gif", men då kom Tegels-
faster fram och sa: "Gif min
du, för ja har fler barnmän
[med hanom] än du." ~
Hon visste dock att han inte
varit förtrollad, och hon
sade: "Jag hoppas dock att du inte är förtrollad.

F. nämndemannen lantbruks-
l. & v. Nilsson i Braskhult, Godagård
berättade

Märgar.

LUNDSS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Den siste vargen "fakternas"
sköts på Braskhult mark iden-
s. k. Glärängen äfter en gårdens. Det
var på 50-talet. Det var en flicka
som hade ringar, vilka sen rullt
ihjäl, då de ej själva kunde fa
skaffa sig nästan mat. Ticken hade
nivit en fölunge vid en ängslada.
Vid Indingshyttan, i samma
år och sköt även en flicka i apot-
katten, som än dag kallas för
"Kärtikebotten".

Om Rik - Ola.

of this pineberg, Godagård, famous
for en bonde, nam för sin wife —
doms skulle kallades Rik - Ola. Han
"agde en silvergrava, som han fog
sina rikedamars, min halade
inte om för magen, var den gne —
var färras. Inte ens för sin egen
husfria nämnde han det. Da hans
emelletid ville se hans dyrbar-
heter, bland han för ögonen ha
henne och hände henne lätta
"rägar, varf vintre han intle,
men han hände, att de äkta
över kavelbroar. När de så
hadet kastit trädle tänge och val,
hammo de kill gruvan, och där

tog Ölä av kindeln och visade
sin hustru hällaren, där silveret
och alla degräskederna varo utp-
räglade. Men märte hon ta på sig
kindeln igen, och man kunde ej
uffundera, var de varit.

Rik - Ölä hade silverskål på
hästen och silverbestyr på selen.
En gång imör den föro till Mossås
kyrka, vägade [tog vad] han med
herrn på Mariedams gods; han -
väck [Värke] om, vem som hade det
menta silveret på hästen. Rik UNIVERSITETS
Ölä svarade.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Byn Häringshögen

i räckmen shall ha fått namnet
av atts trä häringar tog anträdet

i besittning och "fingo" det de "fog in"
[gingo anhöring] under en dag.

Digendoden

Byn Isfall skulle fört ha
blivit delgådd efter digendoden.
Kärringskogen har namnet av att
en köring där deler över efter
herten.

Vägar

vid Tystle, även "Fodiegård",
fog en väg en gru maga inför
1850. Den kallades vägtallmen
fingo ingen väg.
På Stultema agor i Falmo
söcken fanns förr en liten stuga,

sam kallades "Väja" [Nöjan]. Där
vadde en grubbe sam en gäng tagit
6 stycken vagnungar, och han fick
90 kronor i skaffräningar för dem,
och han byggde upp stugan för
"pångarna".

Landsbrukaren Karl Karlsson
i Rådåsa, som till Nilsson, Brant-

kult:

UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

År 1890 Nykvarf

"Det är en sagan, num Karl ber-
nan, att han berättade, att det varit
kyrka förr, tiden innan träderna
över hela sidan av landsvägen, men

"under digeröden" var den över +
given och fick förfalla.

Kung Nittan

shall ha bott vid Ura och där
vara begravne. Om hanom fanns
fatt en villa, som hörde till: "J. Gode-
gård på Itra gård..." men det enda
var glänta.

Silvers - Jans

Brodern till "Rik - Öla" heter
"Silvers - Jans" [jämför sidan 44],
och han bodde väster om Rödaia
vid den s.k. Tingslyckan, där det
nog stått något hus. Broderna
var mycket rika och hade ~

silverens hor ha" häftorna. silver -
Jäms skulle ha kommat sida upp -

Jör "Frigget berget m. o. i m brast -
hult, och dörupe hade han skatter.

Man utpekan vägen från Tysk -
lyckan till berget.

"Gömda" gick och plöjde på

Gördet undervänt fram Rådessa. Dato

mörde plogen på en köpparkittel
med skatter. Plogen fastnade,
och drängen svar till. Da släppte

det och kikkeln är a sett på plog -
bilen. Nagat mera kunde man

inte finna här. "Gömda" försökte
att få den att gå, men det var

"Jör" med att göra. "Gömda" försökte
att få den att gå, men det var

"Jör" med att göra. "Gömda" försökte
att få den att gå, men det var

Kärringskogen är en

anriktlig liggande by i nordöstra
Jönköpings län. Den är "mycket in-
gående" och dessant, så snarlikt att den är
ostiftad annu, och husen liggat
i en klunga. Byn har ett mycket
älderdomligt utseende med en
mata gamla hus, enså "els" -
vad det egentligen betyder är
kännit. Byn är utslakad till
rägan gäna 1784 samt störstif-
fadt 1804, men låga skifte har
annu ej förekommit. Det är
kartformen visades för mig av
Lambrukaren Carl Tillman där
skädes, som han till den släkt
som längst bott i byn. J. O.

— — — — —
Först med "Väne glumma"